

200706398/1.

Datum uitspraak: 8 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/10520 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 10 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 1 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

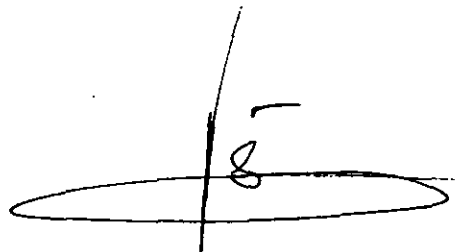
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2007

314.

Verzonden: 8 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and a horizontal line with a small loop at the end.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 07/10520
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. F.A. van den Berg,
advocate te Middelburg,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. F.M. Ticheler,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

I. Procesverloop

Op 9 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen verweerders besluit van 1 maart 2007, waarbij het bezwaar van eiser tegen het afwijzen van diens aanvraag om verlening van een reguliere verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ongegrond is verklaard.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 3 augustus 2007. Eiser is daar in persoon verschenen, bijgestaan door gemachtigde mr. M.C. Heijnneman, advocaat te Goes. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ter zitting is het onderzoek in de zaak gesloten.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. Op grond van artikel 21 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) – voor zover hier van belang – kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20, volgens de voorwaarden voor toekenning van de Europese status van langdurig ingezetene, slechts worden afgewezen, indien de vreemdeling niet gedurende vijf jaren ononderbroken en direct voorafgaande aan de aanvraag rechtmatig verblijf heeft gehad als bedoeld in artikel 8 van de Vw 2000.

3. In de Vreemdelingencirculaire is onder B1/6 bepaald dat geen verblijfsvergunning voor onbepaalde duur als EG-landurig ingezetene wordt verleend als sprake is van een weigeringsgrond. In dat geval wordt nog wel getoetst aan artikel 21a van de Vw. In artikel 21a van de Vw 2000 is, in samenhang met het bepaalde in de artikelen 3.92 tot en met 3.94 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) geregeld in welke gevallen de aanvraag niet wordt afgewezen op nader genoemde gronden zoals vermeld artikel 21 van de Vw 2000. In zoverre wordt geen vergunning verleend voor verblijf als langdurig ingezetene van de EG, maar op basis van gunstigere nationale voorwaarden.

4. Eiser is geboren op 20 december 1966 en bezit de Egyptische nationaliteit. Hij verblijft sedert 1 maart 1992 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. In eerste instantie is eiser in het bezit geweest van een vergunning tot verblijf bij zijn toenmalige echtgenote. Vanaf 1996 heeft eiser verblijfsvergunning gehad met als achtereenvolgende verblijfsdoelen "het verrichten van arbeid in loondienst" en "het verrichten van arbeid als zelfstandige". Met ingang van 2001 is eiser verblijfsvergunning verleend onder de beperking "arbeid in loondienst bij [redacted] welke vergunning geldig was tot 26 oktober 2004. Eisers aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van deze vergunning is afgewezen, welke beslissing in rechte is bevestigd bij uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg van 27 juni 2006. Op 27 juli 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Bij besluit van 15 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Verweerders besluit op bezwaar ligt thans ter toetsing voor.

5. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser, gelet op het gevoerde beleid, niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt, nu eiser direct voorafgaand aan de aanvraag geen vijf jaar rechtmatig verblijf heeft genoten. Volgens verweerder is geen sprake van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan van het beleid dient te worden afgeweken.

6. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder wel gebruik had dienen te maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid, althans dat eiser voorafgaand aan het bestreden besluit had moeten worden gehoord. Daartoe is aangevoerd dat eiser ten tijde van diens aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van zijn toenmalige verblijfsvergunning in 2004 reeds twaalf jaar onafgebroken rechtmatig in Nederland verbleef en derhalve recht had op een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Eiser acht het aan verweerder te wijten dat hij destijds een aanvraag heeft gedaan om verlenging van zijn bestaande vergunning en niet om verlening van verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Ook acht hij het onjuist dat verweerder hem daarvoor een verblijfsvergunning heeft verleend onder de beperking "arbeid in loondienst bij Eetcafé 2000", nu deze verblijfsvergunning in 2004 niet verlengd kon worden. Deze omstandigheden liggen uiteindelijk ten grondslag aan de late indiening van de onderhavige aanvraag het daardoor ontstane verblijfsgebrek, aldus eiser.

7. De rechtbank stelt vast dat eiser sinds het verlopen van de geldigheidsduur van de laatstelijk aan hem verleende verblijfsvergunning, op 26 oktober 2004, geen rechtmatig verblijf heeft in de zin van artikel 8 van de Vw 2000. De situaties beschreven in artikel 21a van de Vw 2000 en de artikelen 3.92 tot en met 3.94 van het Vb 2000 zijn niet aan de orde. Gelet op verweerders beleid diende de aanvraag daarom te worden afgewezen. Verder is de rechtbank met verweerder van oordeel dat niet is gebleken van feiten of omstandigheden die verweerder noopten tot afwijking van het gevoerde beleid. De eerdere besluiten van verweerder, waar eiser het niet mee eens zegt te zijn, zijn genomen op aanvraag van eiser en

staan inmiddels in rechte vast. De verdere toedracht tot die besluiten vormt geen bijzondere omstandigheid, waarmee verweerder thans nog rekening dient te houden. Verweerder heeft hierin dan ook geen aanleiding hoeven zien om eiser op zijn bezwaar te horen.

8. Het beroep is derhalve ongegrond.

9. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

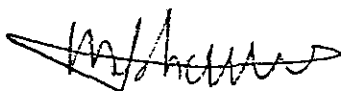
III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.F.I. Sinack en in het openbaar uitgesproken op **10 AUG 2007**
in tegenwoordigheid van M. Schouw, griffier.

De griffier

Afschrift verzonden op:

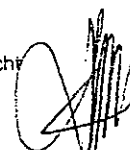
10 AUG 2007

De rechter

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
Sector Bestuursrecht

wnd

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

HOGER BEROEPSCHRIFT EX 95 Vw

Toevoeging aangevraagd

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

Naam :
Voornamen :
Geboren op :
Nationaliteit : Egyptische
Adres :
Woonplaats :
beslissing IND waarvan beroep : 1 maart 2007
verzonden : 6 maart 2007
uitspraak Rechtbank waarvan hoger beroep : 10 augustus 2007
afschrift verzonden :
IND-nummer : 9211.24.0255
V-nummer :
Procedurenummer rechtbank : 07/10520

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 7 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

te dezer zake woonplaats kiezende te 4461 HN Goes aan de Frans den Hollanderlaan 14, ten kantore van Dietvorst & Te Braake advocaten, van wie Mr. M.C. Heijnneman ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd is als advocaat/gemachtigde op te treden en hoger beroep in te stellen tegen de hierna te noemen beslissing van de Rechtbank, **bijlage 1**;

1.

Appellant heeft op 27 juli 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een ~~verblijfsvergunning-regulier-onbepaalde-tijd-welke-aanvraag-bij-beschikking~~ van 1 maart 2007 door de Immigratie- en Naturalisatiedienst, verder te noemen verweerder, is afgewezen. Een kopie hiervan wordt overgelegd, **bijlage 2**;

2.

Tegen de afwijzende beslissing heeft appellant bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg beroep ingesteld. Bij beschikking van 10 augustus 2007 heeft de Rechtbank onder Awb nummer 07/10520 het beroep ongegrond verklaard. Met deze beslissing kan appellant zich niet verenigen en wenst daarom hiertegen de navolgende grieven aan te voeren.

GRIEF I: Dat betrokkene zich niet kan verenigen met het oordeel van de rechtbank althans van verweerder zoals door de rechtbank is overwogen in rechtsoverweging 7 van de bestreden uitspraak: " De rechtbank stelt vast dat eiser sinds het verlopen van de geldigheidsduur van de laatstelijk aan hem verleende verblijfsvergunning, op 26 oktober 2004, geen rechtmatig verblijf heeft in de zin van artikel 8 van de Vw 2000. De situaties beschreven in artikel 21a van de Vw 2000 en de artikelen 3.92 tot en met 3.94 van het Vb 2000 zijn niet aan de orde. Gelet op verweerders beleid diende de aanvraag daarom te worden afgewezen. Verder is de rechtbank met verweerder van oordeel dat niet is gebleken van feiten of omstandigheden die verweerder noopten tot afwijking van het gevoerde beleid. De eerdere besluiten van verweerder, waar eiser het niet mee eens zegt te zijn, zijn opgenomen op aanvraag van eiser en staan inmiddels in rechte vast. De verdere toedracht tot die besluiten vormt geen bijzondere omstandigheid, waarmee

Inzake: 'Hoger beroep'
IND-nummer : 9211.24.0255
V-nummer :
Procedurenr : 07/10520

verweerder thans nog rekening dient te houden. Verweerder heeft hierin dan ook geen aanleiding hoeven zien om eiser op zijn bezwaar te horen."

Toelichting: Betrokkene bestrijdt dat hij slechts zich heeft beroepen op bijzondere feiten en omstandigheden welke ten grondslag lagen aan de door verweerder eerder genomen besluiten in het kader van het beroep op bijzondere feiten en omstandigheden. Betrokkene heeft zich expliciet beroepen op het feit dat hij reeds ruim twintig jaar in Nederland verblijft, hier volledig geïntegreerd is en van hem niet gevergd kan worden terug te keren naar het land van herkomst nu hij geen enkele band met zijn land van herkomst meer heeft. Betrokkene heeft zich voorts beroepen op de wetsgeschiedenis van artikel 21, eerste lid, sub a en een daarmee samenhangende uitspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak van 27 oktober 2006 welke gepubliceerd is in JV 2006, 454. Uit deze bronnen volgt dat verweerder wel degelijk de mogelijkheid heeft om af te wijken van het door haar gevoerde beleid op dit punt. Betrokkene heeft derhalve voornoemde aspecten expliciet in dit kader benoemd welke derhalve naar de mening van betrokkene onvoldoende door de rechtbank althans door verweerder weerlegd zijn geworden. Nu uit de bestreden uitspraak slechts blijkt dat de rechtsoverweging zich richt op de toedracht welke aan de eerdere besluiten ten grondslag hebben gelegen en niet op de actuele gevolgen van het bestreden besluit van verweerder voor betrokkene zelf.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot U met het eerbiedig verzoek de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg d.d. 10 augustus 2007 met Awb nummer 07/10520 te vernietigen en opnieuw recht doende, het beroep gegrond te verklaren en de beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst d.d. 1 maart 2007 te vernietigen omdat deze beslissing onvoldoende is gemotiveerd.

Goes, 6 september 2007

Advocaat

